

bestemmes det endvidere ligesom i det Lovforslag, der blev fremsat i Fjor, at der for Ejendomme paa Landet, forinden Grundskylden beregnes, skal ske et Fradrag i de første 5 Aar paa 2 000 Kr. og i de næste 5 Aar paa 1 000 Kr., dog saaledes, at Fradragene bortfalder ved Ejerskifte, for derigennem at hindre, at den Fordel, der gives de paagældende Ejere, bliver kapitaliseret til Fordel for den øjeblikkelige Ejer. Paa samme Maade foreslaas det, at der for Ejendomme i Byerne med meget smaa Lejligheder kan ske visse Fradrag i Ejendommenes Vurderingssummer. Lovforslaget bestemmer dernæst, at der, efter at Fradragene har fundet Sted, skal paalægges en Grundskyld af 5 pro mille.

Naar man skal angive den finansielle Rækkevidde af dette Lovforslag, er det klart, at Forholdene i Aar tegner sig paa en noget anden Maade, end Forholdene gjorde i Fjor, da Beregningerne maatte foretages paa Grundlag af Vurderingerne til Ejendomsskyld og til Jordskyld i 1916, og hvor man maatte gaa ud fra de daagældende Sats for Ejendomsskyld. Maaske ærede Medlemmer vil erindre, at Ejendomsskylden i 1919—20 indbragte 11—12 Mill. Kr., og at en 5 Promilles Grundskyld i Fjor var beregnet til paa Grundlag af Jordvurderingen i 1916 at kunne indbringe 14 Mill. Kr. Efter det Lovforslag, der forelaa i Fjor, maatte man da regne med, at denne Skatteomlægning vilde betyde en Forhøjelse af Ejendomsskatterne til Staten paa 2—3 Mill. Kr. Nu er Jordvurderingen og Ejendomsskyldvurderingen af 1920 jo foretagne, og tillige er Ejendomsskylden nedsat til dens gamle Størrelse 1,1 pro mille; dette er sket med vort Partis fulde Billigelse, idet vi ikke under normale Forhold ønsker at gennemføre forøgede Ejendomsskatter paa et saa forkasteligt Grundlag, som Ejendomsskylden betegner. De officielle Tal om Resultaterne af denne Jordvurdering og Ejendomsskyldvurdering af 1920 foreligger ikke endnu, men efter hvad jeg har bragt i Erfaring, er Bearbejdelsen i Over-Skyldraadet dog saa vidt fremskredet, at man nogenlunde har Overblik over Resultaterne, hvad sikkert ogsaa alle, der er Medlemmer af Over-Skyldraadet, vil vide, og herefter synes det, som om Ejendomsskyldvurderingen vil vise en Stigning fra 1916 paa ca. 40 pCt. Gaar man ud derfra, vil det vise sig, at Ejendomsskylden med en Promille af 1,1 vil give ca. 10 Mill. Kr. Jordvurderingen i 1920 synes

at ville vise en Stigning af omkring 25 pCt. fra 1916. Regner man dermed og med de Fradragbestemmelser, der er fastsatte i det foreliggende Lovforslag, vil man sikkert kunne regne, at Grundskylden vil indbringe ca. 18 Mill. Kr. Med andre Ord: det foreliggende Forslag vil betyde en Forøgelse i Ejendomsskatterne paa ca. 8 Mill. Kr.

Nu vil dette høje Ting vide, at naar det radikale Venstre op igennem Tiderne har taget Ordet for Indførelse af en Grundskyld, har det aldrig været det radikale Venstres Mening, at en saadan Grundskyld i og for sig skulde medføre højere Skatter for Befolkningen, men Formaålet har altid været, at man samtidig med Gennemførelsen af en rationel Ejendomsbeskatning med dens sociale Virkninger vilde faa Midler til Afløsning af andre daarlige og uretfærdige Skatter, som her i Landet tynger paa Arbejdet og Forbruget. Det radikale Venstre har særlig altid haft Sympati for, at den øgede Indkomst, som vil fremkomme ved Gennemførelsen af en saadan Grundskyld, kunde blive anvendt til Nedsættelse af de Toldskatter og indirekte Afgifter, som her i Landet er en Tyngde for Forbrugerne, og det radikale Venstre har ogsaa følt, at der heri i Virkeligheden vilde ligge en historisk Opvejsning for det gamle Venstres oprindelige Politik paa Skatteområdet. Ærede Medlemmer vil vide, at der i det forenede Venstres Program, som blev fremsat i 1872, stod, at Venstre ønskede indført en Indkomst- og Formueskat til Afløsning af Toldskatterne. Men den Gang Venstre i 1903 virkelig skred til Indførelsen af en Indkomst- og Formueskat, blev den ikke anvendt til Nedsættelse af Toldskatterne, men til Nedsættelse af de gamle Grundskatter, væsentlig til Gavn og Fordel for de store Ejendomsbesiddere. Vi har altid haft den Opfattelse, at vi ved en Skattepolitik som den, jeg her har nævnt, i Virkeligheden optog den Linie i det gamle Venstres Skattepolitik, som paa en saa uheldig Maade blev afbrudt i 1903; men som Forholdene nu ligger, hvor der i næste Rigsdagssamling kan ventes fremsat Forslag om den store samlede Skattelovsrevision, og hvor vi haaber, at den højtærede Regering til den Tid vil vende sig imod Toldbeskyttelse i lige saa høj Grad, som den i den sidste Tid synes at ville gøre det — og jeg kan for mit Partis Vedkommende sige, at vi i den Henseende vil give Regeringen vor kraftigste Støtte —, har vi ment det rigtigst, at dette forøgede Provenu af Grundskylden anvendtes til Afløsning af